

Noi vrem pământ

George Coșbuc

Flamânt și gol fără-adăpost,
Mi-ai pus pe umeri cât ai vrut,
Și m-ai scuipat și m-ai bătut
Și câine eu ți-am fost!
Ciocoi pribeag ,adus de vânt,
De ai cu iadul legământ,
Să-ți fim toți câini, lovește-n noi!
Răbdăm poveri , răbdăm nevoi
Și ham de cai și jug de boi:
Dar vrem pământ!

O coajă de mălai de ieri
De-o vezi la noi la noi tu ne-o apuci,
Băieții tu-n război ni-i duci,
Pe fete ni le ceri.
Înjuri ce-avem ,noi drag și sfânt;
Nici milă n-ai, nici crezământ!
Flamânzi copiii-n drum ne mor
Și ne sfârșim de mila lor-
Dar toate le-am trăi ușor
De-ar fi pământ!

De-avem un cimitir în sat
Ni-l faceți lan, noi boi în jug,

Și-n urma lacomului plug,
Ies oase și-i păcat!
Sunt oase dintr-al nostru os:
Dar ce vă pasă! Voi ne-ați scos
Din case goi, în ger și-n vânt,
Ne-ați scos și morții din mormânt;-
O,pentru morți și-al lor prinos
Noi vrem pământ!

Și-am vrea și noi , și noi să știm
Că ni-or sta oasele-ntr-un loc,
Că nu-și vor bate-ai voștri joc
De noi, dacă murim.
Orfani și cei dragi ne sunt
De-ar vrea plângă pe -un mormânt,
Ei n-or ști-n care șanț zăcem,
Căci nici pentru -un mormânt n-avem
Pământ- și noi și creștini suntem!

Și vrem pământ!

N-avem nici vreme de-nchinat,
Căci vremea ni-e în mâini la voi;
Avem un suflet încă-n noi
Și parcă l-ați uitat!
Ați pus cu toții jurământ
Să n-avem drepturi și cuvânt:
Bătăi și chinuri , când țipăm,
Obezi și lanț când ne mișcăm,
Și plumb când istoviți strigăm
Că vrem pământ!

Voi ce -aveți îngropat aici?
Voi grâu? Dar noi strămoși și tați,
Noi mame și surori și frați!
În lături ,venetici!
Pământul nostru-i scump și sfânt,
Că el ni-i leagăn și mormânt:
Cu sânge cald l-am apărat,
Și câte ape l-au udat,
Sunt numai lacrimi ce-am vărsat-
Noi vrem pământ!

N-avem puteri și chip de-acum
Să mai trăim cerșind mereu,
Că prea ne schingiuiesc cum vreu
Stăpâni luați din drum!
Să nu de-a Dumnezeu cel sfânt ,
Să vrem noi sânge nu pământ!
Când nu vom mai putea răbda,
Când foamea ne va răscula,
Hristoși să fiți , nu veți scăpa
Nici în mormânt!